

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 36. Disceptatio inter Clerum & FF. Mendicantibus se adjungunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV. ramus, censebant fere omnes, mori veteri non esse derogandum. Nos autem
A.C. 1357. temperamentum attulimus, & Pictavos suum Cardinali petasum duximus mittendum ea lege, ut illo tunc solum uteretur, si fidei publicæ testes litteras, & libere ad Regem commeandi copiam obtinuerit. Hanc in sententiam nostros pertrahere Fratres cum nequiremus, hunc petasum cogitavimus Burdigalam ad vos mittere tradendum Cardinali, si Regem adire posset. Dabat Calendis Februariis anno 1357.

Id. 1356.
o. 41.

Etiam Rex Arragonum rogavit Papam, ut petasum Cardinali Nicolao Roselio mitteret. At renuit Innocentius: Regique a Petro Sylvio exemplum capienti monstravit differentiam in eo sitam, quod is Franciam inter & Angliam pacem curaret. Reapse Burdigalam transiit, & hinc in Angliam cum duobus Nunciis: sed mense Augusto hujus anni re infecta inde revererunt.

M. Vill. 1. 7.
s. 95.

§. XXXVI.

*Disceptatio inter Clerum & FF.
 Mendicantes.*

In Anglia hoc tempore nata est magna controversia Clerum secularem inter & quatuor Ordines Religiosorum Mendicantium

cantium. Clerum ducebat Richardus
 Fixeraldus, seu Filius Radulphi Archie-
 piscopus Armachanus, & Hiberniæ Pri-
 mas. Ortus Dundalci parva ejusdem in-
 sulæ urbe, ubi ejus memoria etiam num-
 colitur, Archidiaconum primo Lichfeldia-
 num, deinde Universitatis Oxoniensis
 Cancellarium egerat. Cum Archiepis-
 copus evasisset, negotium Mendicantibus
 Religiosis faceffere orsus, in Angliam u-
 bi Clerus eos jam impugnabat, transiit.
 In Londinensi templo S. Pauli contra
 eosdem quasdam habuit conciones, ibi-
 que adversus Rogerium Chonocum Or-
 dinis Minorum per Angliam Ministrum
 Provinciale disputavit. Interea cœno-
 bii Armachani Custos (Guardianum vo-
 cant) ad Papam provocans Archiepisco-
 pum citavit Avenionem: quo hic reipfa
 se contulit anno 1356. Papa rem discu-
 tiendam commisit quatuor Cardinalibus,
 nempe Guilielmo Curtio Episcopo Tus-
 culano ex Ordine Cisterciensi, Petro Cro-
 sio de S. Martino in *Montibus*, Eliæ Ite-
 riofanensi Ordinis Cluniacensis, & Fran-
 cisco Tudertino Summo expiationum
 Præfecto.

Archiepiscopus Avenione suam ora-
 vit causam in præsentia Papæ, Cardina-
 lium ac Præfulum 8 Nov. 1357, & ser-
 monem instituit longissimum: summam
 hujus accipe! Primum assevero me non
 petere

scul. XIV.
 A.C. 1357.

I. Vita Inn.
 p. 338. 950.
Valsing.
 p. 173.
Vad. 1357.
 n. 3.

Sæcul. XIV.
A. C. 1357.

Golet. Mo-
narch. to. 2.
p. 1392.
Duboulat.
to. 4. p. 336.

petere suppressionem Ordinum Mendican-
tium, sed solum, ut revocentur ad pri-
mitivam puritatem suam. Ob quædam
Ecclesiæ meæ Armachanæ negotia Lon-
dinum profectus, ibi Doctores satis ido-
neos inveni disputantes adversum illos de
paupertate Christi: atque ut e suggestu
ad populum dicerem, sæpe invitatus se-
ptem aut octo conciones lingua vulgari
habui versantes in novem conclusionibus,
ob quas hi Fratres appellarunt ad Sum-
mam Sedem.

Illæ propositiones ita sonant: Chri-
stus per mortalem vitam suam semper
fuit inops: sed nunquam mendicavit ul-
tro, nec suos mendicare jussit: immo id
non faciendum docuit. Nemo potest
prudenter & sancte se adstringere ad
mendicationem voluntariam & perpe-
tuam: nec hanc præcipit regula Minorum.
Papæ Alexandri IV litteræ Doctorum
scriptum condemnantes nullam ex his
propositionibus oppugnant. Christiani
potius Parocho suo in parœciæ templo,
quam Fratribus in sacello noxas confite-
ri debent. En sanctissime Pater! en pro-
positiones, quas in meis sermonibus de-
fendi, & juvante Deo etiamnum tueri
volo.

Tum Richardus in demonstrationem
ingrediens, initium ducit a duabus ulti-
mis propositionibus, quæ contingunt
Men-

Mendicantium privilegia, tanquam ma-
 teriam, quæ maxime interfit totius Ec-
 clesiæ, & tam populi, quam Cleri. Con-
 tendit igitur tutius esse ac utilius, si suo
 quisque Parocho confiteatur. Credo,
 ait, quotannis in diœcesi mea dari bis
 mille devinctos pœnis anathematum ge-
 neralium in authores incendiorum, alios-
 que similes. Vix quadraginta eorum ad
 me, vel illos, quos expiationibus præ-
 feci, veniunt: omnes tamen accipiunt
 Sacramenta, & a Fratribus absolvi dicun-
 tur. Addit: Homo privatus suspicari
 potest, eos inopiæ suæ levamen quærere
 audiendo confessiones, & tota pro pœna
 stipem in rem suam imponere. Revera
 ex quo tempore Fratres confitentibus o-
 peram dandi potestatem obtinuerunt, ubi-
 que cœnobîa condiderunt palatiis similia;
 quod antehac facere nequibant: nec au-
 ditum est unquam, eos stipem impe-
 rasse pro reparando templo parœciæ, aut
 via communi, vel ponte aliquo. Sed &
 suo tantum quisque Ordini eam applicat:
 nec Franciscani ullam Dominicanis com-
 parant.

Adjungit Præsul: Abusus privilegio-
 rum, quæ Fratribus concessa sunt, multa
 alia incommoda Clero accivit. Confi-
 tentur illis plerique adolescentes, sive U-
 niversitates adierint, sive apud parentes
 hæreant suos. Munusculis eos aliisque
 artibus

Sæcul. XIV.

A. C. 1357.

p. 1393. l. 55.

p. 1395.

p. 1397. l. 5.

Sæcul. XIV.
A. C. 1357.

artibus Fratres in suum inducunt Ordinem, cum ætatis maturæ homines sic attrahere nequeant. Tum vero juvenes illos non pedem efferre foras, non parentibus loqui sine testibus sinunt, donec solennia vota voverint. Quæ res multos in Anglia patres a filiis ad litterarum studia mittendis absterret magno Cleri damno. Meo ipsius tempore, ne longius retro eam, Oxonium tricies mille discipulos habebat; nunc autem non sexies mille numerat. Præterea Fratres adeo sunt aucti, ut in Universitatibus vix empossitullius facultatis liber egregius: cunctos illi coëmunt, atque in quovis cœnobio insignem & amplam bibliothecam tenent.

p. 1400. l. 30.

Haud immerito dixerim speciatim Fratres Minores a severitate suæ regulæ recessisse comparando sibi potestatem concionandi, audiendi confessiones, & dandi sepulturas: unde percipiunt commoda, quibus antea carebant. Insuper

p. 1401. l. 35.

Sup. lib. 78.

§. 31.

Sup. lib. 79.

§. 24. 26.

S. Franciscus in suo testamento prohibet, ne per causam spargendi sementem verbi divini ullas a Romana curia litteras poscant: igitur obedientiam violarunt postulando hæc privilegia, quæ ipsorum precibus data dicuntur in diplomate. Reponent forsitan hoc testamento se non teneri secundum declarationem Gregorii IX: sed eam monstrare nequeunt. Ri-

chardus

chardus de hoc facto perperam edoctus
erat: & nos habemus illam declaratio-
nem an. 1230 scriptam.

Sæcul. XIV.

A.C. 1357.

Vad. 1230.

n. 14.

Postquam differuit de privilegiis, ad
probandas priores septem propositiones
suas procedens ait: Inter partes conve-
nit, Christum semper fuisse pauperem:
tantum est quæstio, an ei paupertas ob
se ipsam in amore fuerit? quod fieri po-
tuisse nego: cum sit malum ac effectus
peccati. Pergit ostendere, Christum nul-
lo unquam verbo aut facto docuisse
mendicationem. Verum subtilia magis
quam solida sunt ejus argumenta: & suf-
ficit negare factum, quod nemo demon-
strare potest. Insistit etiam testamento
S. Francisci; & quærit, qua fronte Fra-
tres Minores colligere stipem queant post
adeo clarum laborandi præceptum?

p. 1305. l. 35.

Hic sermo, qui est inscriptus Defen-
sio Parochorum contra illos, qui se privi-
legiis affectos dicunt, oblatus fuit Cardi-
nalibus, nimirum iis (sic intelligo) qui-
bus Papa rem demandaverat. Doctor
Rogerius Chonocus Anglus ex Ordine
Minorum ejus exemplar nactus reddidit
responsum, quod inscribitur Defensio Re-
ligiosorum Mendicantium: ubi duntaxat
quæstionem de privilegiis, ac explicatio-
nem capituli *Omnia utriusque sexus tractat, Sup. l. 92.*
innitens maxime decretali Joannis XXII §. 54.

p. 1410.

Hist. Eccles. Tom. XXIV.

L Vas

Secul. XIV. *Vas Electionis* contra errores Doctoris
A.C. 1358. Joannis Poillii.

Vad. 1357.
n. 7. 8.

e. 5.

Vad. p. 173.

Cum lis in Romana curia propemodum anni spatio hæssisset, Papa Innocentius ad cunctos Angliæ Præsules misit decretum tantummodo interpositum, ubi, ait: Prohibemus, ne inter hanc actionem turbetis Fratres Mendicantes in possessione facultatis sedendi pro tribunali sacro, concionandi, dandi sepulturam, & accipiendi stipem. Nec tamen ullum hac de re præjudicium facere, vel novare aliquid durante lite volumus. Dabamus Avenione 1 Oct. anno sexto pontificatus nostri, scilicet anno Christi 1358. Lis non est decisa firmiter: Archiepiscopus causam, & curiam Romanam relinquere cogeatur; cum præmissum sibi a Clero Anglico subsidium haud obtineret amplius: & interim Fratres Mendicantes confirmationem suorum privilegiorum per litteras recentes a Romana curia magnis largitionibus impetrabant. Ita rem narrat Thomas Walsinghamus Benedictinus in Anglia Monachus scriptor coævus. Archiepiscopus Armachanus delatus in Belgium, probabiliter, ut in Angliam rediret, Montibus in Hannonia diem obiit sub finem sequentis anni 1359.

§. XXXVII.